Sygn. akt V KO 96/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

po rozpoznaniu wniosku skazanego **Z. M.**
o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 4 marca 2009 r., sygn. II AKa 187/08
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 9 maja 2007 r., sygn. IV K 154/05
na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

z a r z ą d z i ł:
odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Z. M. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 marca 2009 r., sygn. II AKa 187/08 zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 29 maja 2007 r., sygn. IV K 154/05. Zarządzeniem z dnia 26 września 2022 r. Przewodniczący Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego, uznając, że złożony wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu jest jednocześnie wnioskiem o wznowienie postępowania, zwrócił się do skazanego o udzielenie informacji co do podstaw do wznowienia postępowania w szczególności w zakresie pojawienia się nowych faktów i dowodów – uprzednio nieznanych w toku procesu w sprawie II AKa 187/08 Sądu Apelacyjnego w Łodzi, albowiem skazany w treści wniosku nie

wskazał żadnych okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania. Jednocześnie w zarządzeniu tym wskazano, że nie udzielenie informacji we wskazanym zakresie może spowodować podjęcie czynności procesowych zgodnie z treścią art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. lub ewentualnie art. 545 § 3 k.p.k.

W odpowiedzi na zarządzenie, skazany w piśmie z dnia 10 października 2022 r. wskazał wyłącznie na niezasadne zaakceptowanie przez Sąd Apelacyjny błędnej oceny dowodów o charakterze osobowym - zgromadzonych w zakończonym prawomocnie postępowaniu jurysdykcyjnym - dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, co doprowadziło jego zdaniem do niewłaściwych ustaleń faktycznych w zakresie przypisania mu zbrodni zabójstwa. Analiza treści pisma skazanego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że skazany nie wskazał w swoim piśmie żadnych nowych faktów i dowodów, nieznanych uprzednio w toku procesu karnego toczącego się w sprawie II AKa 187/08, które mogłyby stanowić podstawę wznowienia postępowania. Skazany w rzeczywistości kwestionując prawomocne ustalenia faktyczne poczynione w sprawie, domaga się ponownego rozpoznania sprawy, w interesującej go części, w kolejnym postępowaniu instancyjnym, co jest prawnie niedopuszczalne. W kontekście tego żądania skazanego podnieść należało, że Sąd Apelacyjny w obszernym, analitycznym uzasadnieniu wyroku wykazał, po przeprowadzeniu rzetelnej kontroli odwoławczej orzeczenia Sądu pierwszej instancji, zasadność podstawy faktycznej wyroku sądu *a quo* odnośnie skazanego, również w zakresie zbrodni zabójstwa.

W tej sytuacji, skoro wniosek skazanego nie spełnia wymogów formalnych wskazanych w treści art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. należało – na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku. Na skutek tego rozstrzygnięcia wniosek o ustanowienie obrońcy stał się bezprzedmiotowy.

[as]